

Consultatie passend onderwijs

Meerssen, 28 februari 2011

Fijn dat de Stichting Downsyndroom mij erop wijst dat u deze consultatie houdt. Eindelijk een kans om aan te geven hoe uw voorgenomen maatregelen uitwerken in het leven van ons en onze dochter.

Mijn naam is Ans Slangen. Ik ben 45 jaar en heb samen met mijn man twee dochters, van wie de jongste Downsyndroom heeft. Zij is 9 jaar en zit in groep 5 van de reguliere basisschool hier in ons dorp.

Passend onderwijs is heel wrang!

In uw plannen voor het passend onderwijs stelt u dat het kabinet kwalitatief goed onderwijs wil voor alle leerlingen en een efficiënt en effectief stelsel van passend onderwijs. Daar zal niemand tegen zijn. Ook uw stelling: 'Ieder kind heeft recht op zo goed mogelijk onderwijs, zodat het zijn talenten optimaal kan ontwikkelen op een manier die past bij zijn capaciteiten.' oogst geen weerstand.

Wrang is het dan ook dat u voor kinderen met Down, zoals onze dochter het tegenovergestelde gaat bereiken. U wilt om uw doel te bereiken, de leerlinggebonden financiering vanaf groep 3 halveren en fors bezuinigen op de ambulante begeleiding. Zonneklaar dat dat geen verbetering zal betekenen. Wat dan wel?

- Het betekent een halvering van de 1-op-1 instructie die onze dochter op school kan krijgen.
- Het betekent dat haar eindniveau in het regulier onderwijs lager zal zijn.
- Het betekent een taakverzwaring van de juf van haar klas.
- Het betekent dat leerkrachten in het regulier onderwijs veel minder een beroep kunnen doen op de kennis en kunde van de ambulant begeleider. Ze zullen sneller met de handen in het haar zitten en gewoon niet weten hoe. Uit ervaring kan ik u intussen verzekeren dat een gewone leerkracht gericht is op het gewone kind en geen weet heeft van de aanpassingen die nodig zijn voor het ongewone kind.
- Het betekent dat school en ouders samen wellicht sneller zullen concluderen dat 'het niet meer gaat'.
- Het betekent dat kinderen met Down weer vroeger uit het gewone leven zullen verdwijnen. Met het busje naar het speciaal onderwijs, buiten de normale leefomgeving.
- Het betekent een verdere verkleining van de toch al minder ontwikkelde sociale structuur rond deze kinderen, wat zelfstandig functioneren alleen maar moeilijker maakt. Wie steekt straks nog een hand naar hen uit als ze in hun eigen buurt of dorp niet gekend worden?

Pedagogische inzichten werpen vruchten af

In de pedagogiek zijn grote stappen gezet. Waar vroeger gold: 'kinderen met Down kunnen niks, dus laten we ze ook maar niks leren', zijn nu de inzichten totaal anders en veel positiever. Ook deze mensen kunnen van alles leren, en, als je het dan budgettair wil bekijken, er zelf voor zorgen dat ze straks minder kosten. Hoe zelfstandiger, hoe minder begeleiding nodig zal zijn. Ouders zetten zich hier enorm voor in.

Uit wetenschappelijk onderzoek van de stichting Downsyndroom blijkt dat kinderen met Down in het regulier onderwijs meer leren dan in het speciaal onderwijs. Ze hebben goede voorbeelden om zich heen. Ze willen erbij horen, zien dat leren de norm is en willen meedoen. Dat geldt ook voor onze dochter. Toen de rest van haar groep huiswerk kreeg en

zij niet, eiste zij dat ze ook huiswerk zou krijgen. Ze wil er wel elke avond aan werken. Wat erg als dit alles weer verloren gaat. Terug naar de zoveel slechtere situatie van dertig, veertig jaar geleden, ondanks alle inspanningen van ouders, zorg en ambulant begeleiders.

Wij claimen een aparte positie voor Down

U schrijft: 'Het aantal kinderen dat een label opgeplakt krijgt omdat er iets met hen is, is de afgelopen jaren met maar liefst 65% gegroeid.' Dat is mij bekend. Ik raad u aan daar iets aan te doen en het niet te zoeken bij kinderen die evident iets mankeren. U veegt iedereen op een hoop, van ADHD tot dyslexie tot Downsyndroom. Mag ik een aparte positie claimen voor die laatste groep? Een positie die leidt tot een betere kwaliteit van leven? Onze dochter krijgt geen leerlinggebonden financiering omdat wij hebben lopen leuren totdat ze eindelijk een etiketje kreeg. Ze is met dit syndroom geboren.

U schrijft dat de kosten explosief gestegen zijn met een half miljard euro en dat het niet duidelijk is waar al dat geld aan op gaat. Dat is een kwalijke zaak. Bent u niet bij machte om te achterhalen waar het aan op gaat? Het gaat toch echt niet op aan de leerlinggebonden financiering voor kinderen met Downsyndroom.

U schrijft: 'Veel geld gaat naar hulpverlening die komt van buiten de school en komt niet in de klas bij de leraar en leerling terecht waar het wel voor bedoeld is.' Hier kan ik het een niet met het ander rijmen. Ik zie dat deel een van de stelling wel juist kan zijn, maar dat dat echt niet betekent dat de hulp niet bij de leerling terecht komt. Terwijl ik u dit alles schrijf, krijgt mijn dochter ergotherapie op school (of mag dat niet? Oeps!) om te leren schrijven met haar moeizame fijne motoriek. Hulp van buiten, buiten de klas gegeven, maar zeker wel directe hulp voor mijn dochter en indirecte voor haar juf.

Over de hele linie: bezuinigingen op gehandicapten

De laatste tijd lees ik in de krant het liefst het buitenlands nieuws. Daar gebeuren hoopvolle dingen. In Nederland is uw kabinet druk bezig een en ander af te breken. Ik lees het toch, met angst en beven.

Laat ik me beperken tot de situatie van gehandicapten. Er wordt bezuindigd op:

- PGB
- WMO
- leerlinggebonden financiering
- Wajong
- sociale werkvoorziening

Een indrukwekkend rijtje. Over de hele linie wordt het mensen met een aangeboren verstandelijke handicap moeilijker, zo niet onmogelijk gemaakt om nog enigszins zelfstandig te functioneren in deze maatschappij.

Waar is de overkoepelende visie?

Of klopt het dat elke minister zijn eigen budget in de hand houdt door op deze onmondige en kwetsbare groep te bezuinigen? Toen de WIA werd ingevoerd en werken naar vermogen het adagium werd, gloorde er hoop aan de horizon. Misschien zou men nu in zien, zo dacht ik, dat je dan ook aan dat vermogen van mensen moet werken. Dat je daarin moet investeren,

zodat ze later ook kúnnen werken naar vermogen. Helaas, ook de invoering van de WIA bleek slechts een bezuiniging.